

кипвалъ отъ ядъ, хвърквалъ и скоро цѣло ято щъркели идвали, носящи горящи главни въ клюноветъ си, и подпалвали кжщата. Изглежда, че червенитъ крака на щъркела сж много допринесли да свързватъ сждбата му съ огъня.

Едно врѣме щъркелитъ пролѣтно време посрещали съ пѣсни и обредности; днесъ само децата се радватъ, когато ги видятъ за пръвъ пжтъ, и имъ припѣватъ: „Щъркельо, мъркельо“ и пр. Отлеляването на щъркелитъ къмъ деня на св. Пантелеймонъ е дало мѣсто на епитета *Пантелей-пжтникъ*, а тъй като къмъ него време обикновено хората въ минало заминавали за хаджилкъ, то и тѣхъ наричатъ хаджии.

Жеравътъ. — Ето една рѣдко виждана отъ близо, но обичана отъ хората свободна птица, която хвърчи не високо и далеко, тя виждала какво става по свѣта. За това и въ народнитъ пѣсни се срещатъ запитвания отъ майки и невѣсти за сждбата на скжпи синове и мже.

Жерави вие бурави,
Като високо летите
И на широко гледате,
Да ли не сте видѣли
Моего сина Стояна?

Лѣстовицата. — Тя е другъ милъ предвестникъ на пролѣтъта, обичана като и щъркелътъ, за която казватъ че била невѣста, но попаднала далечъ отъ роднини на лошъ мжжъ и още по-лошъ свекъръ, които при това били и хайдути. Желаяйки да избѣга отъ тѣхъ, тя молила Бога да я направи нѣкаква гадина и той я направилъ лѣстовица. Когато хвъркнала да бѣга обаче, свекърътъ я съгледалъ и можалъ да хване срѣднитъ пера на опашката ѝ, които се отскубнали, та затова тя сега е била съ раздвоена опашка.

Куковицата. — Куковицата е възвестникъ на настжпилата вече пролѣтъ. Едно време появяването ѝ се е посрѣщало съ пѣсни и и.ри. Причината дето тя нѣмала свое гнѣздо, а снасяла яйца въ чужди, се обяснява съ това, че била прокълната отъ Божата майка, за дето съ кукуването си събудила Сина ѝ. И за нея разправятъ, че била момиче, имала братъ на име Куко, който забѣгналъ отъ нейнитъ бръщолевения. Тя плакала безкрайно по него, търсила го вродомъ, викала го по име, но той